

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - ဉာဏ်လင်းထွန်း

အချိန်စားသခင်

(စောင်ယူချိန်)

(Chapter 1119 - 1133)

စာစဉ် - ၇၂

အခန်း - ၁၁၁၉

(ကမ္ဘာ့ အမွေ ဆက်ခံသူ...)

အဌမအဆင့် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိပြီးနောက်တွင် ဇောင်ယုချန် စွမ်းရည်များက သိသာစွာ မြင့်မားလာခဲ့သည်။

သူ့က လျူရေလက်သီးကျင့်စဉ်ကို လေ့ကျင့်နေချိန်တွင် မျက်လုံးများမှိတ်ကာ အသစ်ဖြစ်ပေါ်လာသည့် စွမ်းအားကို ခံစားနေမိသည်။

ဆင်နဂါးလက်ဝါးကျင့်စဉ်က ကြမ်းတမ်းပြီး အားကောင်းလှသည်။ လျူရေလက်သီးကျင့်စဉ်က နူးညံ့သိမ်မွေ့လွန်းသည်။ ဇောင်ယုချန် လက်သီးကို အသာအယာ ရှေ့သို့ တွန်းထုတ်လိုက်ပြီး လေထဲတွင် စွမ်းအင်လှိုင်းများ ဖန်တီးလိုက်သည်။

သုံးဆယ်ခြောက်ကြိမ် ရွေ့လျားပြီးနောက် ဖရိုဖရဲ ဖြစ်နေသည့် ယန်ချီများက ငြိမ်သက်သွားသည်။ သူ့ခြေထောက် အောက်ခြေရှိ မီးတောက်များလည်း ပြန်လည် ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

ဇောင်ယုချန် လေပူများ မှုတ်ထုတ်လိုက်မိသည်။

" ကျောင်းအုပ်လီ ငါ့ကို လျူရေလက်သီးကျင့်စဉ်ကို သင်ပေးခဲ့တာက ဆင်နဂါးလက်ဝါးကျင့်စဉ်ကြောင့် ထကြွလာတဲ့ ယန်ချီတွေကို နှိမ်နှင်းစေချင်လို့လား..."

လျူရှုရဲ့ ကျင့်ကြံမှုအဆင့်အရ အားလုံးကို အသေးစိတ် ရှင်းမပြခဲ့ချေ။ ဇောင်ယုချန်ကို မျက်နှာသာ ပေးခဲ့သည်ကိုသာ သတိရတော့သည်။ သူတို့က တစ်ကြိမ်သာ တွေ့ဆုံဖူးသော်လည်း လျူရှုက သူ့ကို အချို့သော ပညာရပ်များ

သင်ကြားပေးခဲ့၏။

ထိုစိတ်ထားနှင့် ကြင်နာမှုက အလွန် လေးစားစရာပင်။

" ရဲ့...ရဲ့..."

ကောင်းကင်ဆက်သွယ်နတ်ဘုရားသစ်ပင်မှ သစ်ကိုင်းများ လှုပ်ခတ်ပြီး
ဇောင်ယုချန်နှင့် ဆက်သွယ်ရန် စိတ်စွမ်းအင်များ သစ်ကိုင်းများမှ ဖြာထွက်
လာခဲ့သည်။

" မိုးပြာနဂါးဟင်းလင်းပြင်ကမ္ဘာ သက်တမ်းက နှစ်ပေါင်း ၁၂၉၆၀၀၀၀
ကြာခဲ့ပြီ... အဲတာက ယွမ်ဟွေ့နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀... ဆိုလိုတာ ကမ္ဘာစိတ်
ဝိညာဉ်က သာမန် စမ်းသပ်ချက် ၉၉ ခုကို ကျော်ဖြတ်ပြီးသွားပြီ... သိပ်မ
ကြာခင်မှာ ပထမ အဆင့် ပင်မ စမ်းသပ်ချက်ကိုခံယူလိမ့်မယ်..."

ဇောင်ယုချန် ခေါင်းမောကြည့်ပြီး ကောင်းကင်ဆက်သွယ်နတ်ဘုရား
သစ်ပင်ကို စိတ်စွမ်းအားဖြင့် ဆက်သွယ်လိုက်သည်။

" စီနီယာ ...မင်း ငါ့ကို တစ်ခုခု ပြောချင်နေတာလား..."

"အချိန်စီးကြောင်းမှာ ယွမ်ဟွေ့တစ်နှစ်က နှစ်ပေါင်း ၁၂၉၆၀၀ နဲ့ညီမျှ
တယ်... ယွမ်ဟွေ့တစ်နှစ်မှာ ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်က အသေးစားစမ်းသပ်ချက်
တစ်ကြိမ်ကို ကျော်ဖြတ်ရတယ်... ယွမ်ဟွေ့နှစ်တစ်ရာပြည့်တိုင်း ပင်မ
စမ်းသပ်ချက် ကျဆင်းလာတယ်... ကမ္ဘာ ကြီးကြီးသေးသေး ပင်မ စမ်းသပ်
ချက် ကျော်ဖြတ်နေရတဲ့ အချိန်အတွင်းမှာ ကမ္ဘာ့ ဟင်းလင်းပြင်က
ကျယ်ပြန့်နေလေ့ရှိတယ်..."

ဇောင်ယုချန် အလွန် အံ့သြသင့်သွားသည်။ သူက ကမ္ဘာကြီးမှာ ထိုကဲ့သို့
စမ်းသပ်ချက်များနှင့် ကြီးထွားလာမည်ဟု မထင်ထားချေ။ စကြာဝဠာထဲရှိ
အရာအားလုံးတွင် စိတ်ဝိညာဉ် ရှိနေသလော။

" တကယ်လို့ မိုးပြာနဂါးဟင်းလင်းပြင်ကမ္ဘာက ဒီစမ်းသပ်ချက်ကို

အောင်မြင်ခဲ့ရင် ဘယ်လောက်ပိုပြီး ကြီးလာမှာလဲ...."

" အနည်းဆုံး နှစ်ဆပဲ..." ကောင်းကင်ဆက်သွယ် နတ်ဘုရားသစ်ပင်က ပြောသည်။ " ဒါပေမဲ့ မိုးပြာနဂါးဟင်းလင်းပြင်ကမ္ဘာ စိတ်ဝိညာဉ်က အောင်မြင်စွာနဲ့ ကျော်ဖြတ်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး... သေချာပေါက် ပျက် ဆီးသွားလိမ့်မယ်..."

ဇောင်ယုချန်က ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်အတွက် ယှဉ်ပြိုင်ရန် ကြိုးစားမည်ကို ကောင်းကင်ဆက်သွယ်နတ်ဘုရား သစ်ပင်က သိနေသည်မှာ သိသာသည်။ ထို့ကြောင့် သူက မိုးပြာနဂါး ဟင်းလင်းပြင်ကမ္ဘာအကြောင်းကို ပြောနေ ခြင်းပင်။

" ဒီကမ္ဘာက ကျင့်ကြံသူတွေနဲ့ ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်က ပျက်ဆီးသွားဖို့ ဆန္ဒရှိ မှာ မဟုတ်ဘူး... မိုးပြာနဂါး ဟင်းလင်းပြင်ကမ္ဘာကို ဆက်လက် ရှိနေစေဖို့ နည်းလမ်းအချို့ ကြိုးစားလိမ့်မယ်..."

" သူတို့က ဘယ်လို နည်းလမ်းတွေကို သုံးကြမှာလဲ..."

" အခြား ဟင်းလင်းပြင်ကမ္ဘာရဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်ကို ဝါးမြီတာ ဒါမှမဟုတ် အခြား ဟင်းလင်းပြင် ကမ္ဘာတစ်ခုကို မိုးပြာနဂါး ဟင်းလင်းပြင်ကမ္ဘာ အဖြစ် ပြောင်းလဲတာ ဖြစ်နိုင်တယ်... ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်က သူ့အမွေကို ဆက်ခံဖို့ အမွေခံတစ်ယောက် ရွေးချယ်တာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်... အဲ့ဒီ အမွေခံ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ ကမ္ဘာသစ်တစ်ခု တည်ဆောက်လိမ့်မယ်.."

ဇောင်ယုချန် မျက်လုံးများက မယုံကြည်နိုင်စွာဖြင့်...

" ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်က အမွေခံခန္ဓာကိုယ်ကို ရွေးချယ်တာလား..."

" ဟုတ်တယ်... စစ်မှန်တဲ့ အမွေခံက ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးကို ထိန်းသိမ်းထား လိမ့်မယ်... သူတို့က ကမ္ဘာ့စွမ်းအားရဲ့ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို အသုံးပြု နိုင်တယ်.. အဲ့တာက ကန်လန်ကမ္ဘာ အမွေဆက်ခံသူ ကိုးယောက်နဲ့ သိပ်မ

ကွာခြားဘူး..."

"သေချာတာက ဘယ်လိုနည်းလမ်းနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ် သူတို့က ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်ကို ထိန်းသိမ်းပြီးတော့ ကန်လန်ကမ္ဘာက ကျင့်ကြံသူတွေ မရသွားအောင် ကာကွယ်မှာပဲ... မိုးပြာနဂါး ဟင်းလင်းပြင် ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်က အရည်အချင်းရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်ပြီး ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်နဲ့ ပေါင်းစပ်လို့ အမွေခံဖြစ်လာတာနဲ့ သတ်ဖြတ်မှု စလိမ့်မယ်... အဲ့တာက မင်းတို့ အတွက် အန္တရာယ်ဖြစ်လာလိမ့်မယ်..."

ဇောင်ယုချန် အမူအရာက လေးနက်လာသည်။

"စီနီယာ ပြောချင်တာ ငါတို့ ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်ကို တိုက်ခိုက်မယ်ဆိုရင် အောင်မြင်အောင် တိုက်ခိုက်ရမယ်... တကယ်လို့ ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ် အမွေခံမွေးဖွားလာတာနဲ့ ငါတို့ ကျရှုံးပြီး သေဆုံးလိမ့်မယ်လို့ ပြောချင်တာ လား..."

"အမှန်ပဲ... ဘယ်လမ်းကို သွားမလဲ မင်းရွေးလိုက်... မင်းရဲ့ ရွေးချယ်မှုက အပြောင်းအလဲ ဖြစ်စေလိမ့်မယ်... တကယ်လို့ မင်း အန္တရာယ်နဲ့ ရင်မဆိုင် ချင်ဘူးဆိုရင် အခုပဲ မိုးပြာနဂါး ဟင်းလင်းပြင်ကမ္ဘာကို စွန့်ခွာပြီး ထွက် သွားလိုက်တာ ကောင်းမယ်...."

ဇောင်ယုချန် ပြုံးကာ...

"ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်က အခြား ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်ကို ဝါးမြို့လို့ ရတယ်ဆို တော့ စီနီယာကော ဝါးမြို့လိုက်လို့ရလား..."

"ရတယ်..." ကောင်းကင်ဆက်သွယ်နတ်ဘုရား သစ်ပင်က ပြောသည်။ "မင်း ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်ကို ခိုးယူပြီးတော့ ကျမ်းစာလိပ်ကမ္ဘာကြီးကို ကြီးမား စေချင်တာလား..."

"မိုးပြာနဂါး ဟင်းလင်းပြင်ကမ္ဘာ စိတ်ဝိညာဉ်ကို ဝါးမြို့လိုက်ရင် ကျမ်းစာ

လိပ်ကမ္ဘာက ဘယ်လိုများ ပြောင်းလဲသွားမလဲ...."

" ကြီးမားတဲ့ ပြောင်းလဲမှု ဖြစ်လာလိမ့်မယ်... အရေးကြီးဆုံး အချက်ကတော့ ယင်ယန် ပန်းချီကားချပ်က ကမ္ဘာကြီးကို ဆက်ထိန်းထားနိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး... ယင်ယန် ပန်းချီကားချပ် ပျက်စီးသွားပြီး ကမ္ဘာကို မြင်လာရလိမ့်မယ်...."

"နောက်ပြီး မင်းခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကမ္ဘာအသစ်တစ်ခု မွေးဖွားလာလိမ့်မယ်... အဲဒီအချိန်ကျရင် ကျမ်းစာလိပ်ကမ္ဘာလို့ ခေါ်မရတော့ဘူး... စကြာဝဠာကမ္ဘာကြီး ဖြစ်လာပြီးတော့ မင်းက အမွေခံ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်... အဲတာက မင်းအတွက် ကံကောင်းမှုကော ကံဆိုးမှုပါ ဖြစ်လာစေနိုင်တယ်..."

ဇောင်ယုချန် စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားမိသည်။ သူ ကမ္ဘာအမွေခံ ဖြစ်လာပါက ကမ္ဘာစွမ်းအားရဲ့ တစိတ်တစ်ပိုင်းကို အသုံးပြုခွင့်ရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုကိစ္စက ကောင်းသောကိစ္စ မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုးသည့် ကိစ္စ ရှိနေရသနည်း။

ကောင်းကင်ဆက်သွယ်နတ်ဘုရား သစ်ပင်က သူ့အတွေးများကို ခံစားမိသည်။ စိတ်စွမ်းအင်လှိုင်းများ ထွက်ပေါ်လာပြီး ဆက်ပြောလာသည်။

" တာဝန်ယူမှု များလေလေ ဝန်ထုတ်ဝန်ပိုး များလေလေပဲ... ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးကို တာဝန်ယူဖို့ဆိုတာ မလွယ်ဘူး... မင်းထင်ထားတာထက် အများကြီး ပေးဆပ်ရလိမ့်မယ်... မင်း နတ်ဘုရားဖြစ်လာမှသာ အဲဒီ ဝန်ထုတ်ဝန်ပိုးက နေ လွတ်မြောက်နိုင်လိမ့်မယ်..."

သူက မည်သည့် သတ်မှတ်ချက်များ ရှိသည်ကို မပြောခဲ့သော်လည်း ဇောင်ယုချန်ကဲ့သို့ သာမန် လူသားတစ်ယောက် လုပ်နိုင်သည့် အရာမဟုတ်ကြောင်းကို ပြောခဲ့သည်။

" မင်းအခု အားလုံးကို စဉ်းစားနေစရာမလိုဘူး... မိုးပြာနဂါးကမ္ဘာစိတ် ဝိညာဉ်ကို ယူဖို့ ထင်သလောက် လွယ်မှာ မဟုတ်ဘူး... အခု မြို့တော်ထဲမှ မူလနေထိုင်သူ သူတော်စင်ဆယ်ယောက် ရှိနေတယ်လို့ ငါခံစားနေရ တယ်..."

"ဘာဖြစ်လို့လဲ...." ဇောင်ယုချန် မေးသည်။ " စစ်ပွဲဝန်ကြီးဌာနက သတင်း တွေအရ မူလနေထိုင်တဲ့ သူတော်စင်အချို့က အခြားကမ္ဘာတွေမှာ ပုန်းအောင်းနေကြပြီ... နောက်ပြီး သူတော်စင်တွေသာ မိုးပြာနဂါး ဟင်းလင်းပြင်ကမ္ဘာမှာ နေရင် ဟင်းလင်းပြင်တွေ ပျက်ဆီးသွားမှာ မဟုတ် ဘူးလား..."

" အချို့ သူတော်စင်တွေက တကယ်ပဲ လွတ်မြောက်သွားတယ်..." ကောင်းကင်ဆက်သွယ်နတ်ဘုရား သစ်ပင်က ပြောလိုက်သည်။ " ဒါပေမဲ့ အချို့က ဆက်နေထိုင်ခဲ့ကြတယ်... တကယ်လို့ အခြားနေရာကို ရောက် သွားရင် ဟင်းလင်းပြင်က သေချာပေါက် ပျက်ဆီးသွားလိမ့်မယ်... သူတို့က မြို့တော်မှာ နေနေတာ မဟုတ်ဘူး... သူတို့က ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်ကို ကာ ကွယ်ပေးနေကြတာ...."

" သေချာတာက ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်က အခု အရမ်းကို အားနည်းနေတယ်... အဲ့တာကြောင့် မူလနေထိုင်တဲ့ သူတော်စင်တွေက စွမ်းအားကုန်သုံးလို့မရ ဘူး... သူတို့က ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်ကို ကာကွယ်ဖို့ တိုက်ခိုက်လာတဲ့ သူတွေ ကို တုန့်ပြန် တိုက်ခိုက်လိမ့်မယ်... ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ် အမွေခံဆက်ခံသူက လည်း သူတို့ထဲက ဖြစ်နိုင်တယ်...."

မြို့တော်ထဲတွင် သူတော်စင် ဆယ်ယောက် ရှိနေခဲ့သည်။ ထိုသတင်းက အလွန် အံ့ဩစရာပင်။ ထိုသတင်း ပြန့်သွားသည်နှင့် သူတို့ကို ယှဉ်ပြိုင်မည့် အင်အားစုများ ရှိလာမည်မှာ သေချာသည်။

" သူတို့က အဆင့်နိမ့် သူတော်စင်တွေ ဖြစ်နေဖို့ ငါမျှော်လင့်တယ်...အဲတာ ဆိုရင် ငါသူတို့ကို တိုက်ခိုက်နိုင်သေးတယ်...."

ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်မှာ လက်ရှိ အားနည်းနေသောကြောင့် အဆင့်နိမ့် သူတော်စင် ဆယ်ယောက်ကို ခေါ်ဆောင်နိုင်သည်။ အနည်းဆုံး သူတို့က ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်ကို ကာကွယ်နိုင်သည် မဟုတ်လား။

သေချာသည်မှာ အဆင့်နိမ့် သူတော်စင်များရဲ့ စွမ်းအားက ကွဲပြားမှု ရှိ သည်။ သူတို့က အဆင့်နိမ့် သူတော်စင်များ ဖြစ်သောကြောင့် အားကောင်း သည့် သူတော်စင်များကို မတိုက်ခိုက်နိုင်သော်လည်း အဆင့်နိမ့်သူတော်စင် များထဲတွင် အားအကောင်းဆုံး သူများ ဖြစ်သည်။

ထိုအချက်က အဆင့်နိမ့် သူတော်စင်များကြားထဲတွင်ပင် ခြားနားချက်များ ရှိကြောင်း သိသာစေသည်။

" တကယ်လို့ မူလနေထိုင်သူ သူတော်စင် ဆယ်ယောက်သာ မြို့တော်မှာ ရှိ နေရင် ကမ္ဘာစိတ်ဝိညာဉ်က မြေအောက်မှာ ရှိလိမ့်မယ်... အဲလိုမှ မဟုတ် ရင် မြို့တော် ဟင်းလင်းပြင်က ပျက်ဆီးသွားတာ အချိန်အတော်ကြာနေ ပြီ...."

ဇောင်ယုချန် နောက်ဆုံး၌ သေချာသည့် သတင်းကို သိလိုက်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်းဆက်သွယ်နတ်ဘုရား သစ်ပင်မှ ထွက်ခွာသွား လိုက်ပြီး ကျမ်းစာလိပ်ကမ္ဘာအတွင်းရှိ မြို့တစ်မြို့သို့ သွားခဲ့သည်။ ဇောင်ယု ချန် လေးထပ်မြင့်မားသည့် စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ သွားပြီး အစားအစာများ မှာလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူက အခြားသူများကို အသံလှိုင်းများ ထုတ်လွှတ်ပြီး ဆက်သွယ် ခဲ့သည်။

ဘလက်ကီက မြို့ကို တည်ဆောက်ရန် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာ

ကတည်းက အလုပ်သမား အများအပြားကို ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မြို့ကြီးများက တော်တော်လေးကို ကြီးမားနေသည်။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ဝက်အချိန်တွင် မင်းသမီးလီက ဇောင်ယုချန်အား ရှေးဟောင်းမြို့တော်မှ အသက်ရှင်ကျန်ခဲ့သူများကို ကျမ်းစာလိပ်ကမ္ဘာတွင် နေထိုင်ခွင့်ပြုရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ဇောင်ယုချန်က အခြေအနေအရ သဘောတူခဲ့သည်။

ထိုအချိန်က မင်းသမီးလီမှာ အသက်ရှင်ကျန်နေသည့် လူများကို အလွန် သနားပြီး ကယ်တင်ချင်နေသည်။ သူမက ဇောင်ယုချန် အခြေအနေအရ သဘောတူလိုက်သည်ကို မတွေးမိချေ။ နောက်ဆုံးတွင် သူမက ဘာပြဿနာပဲ ရှိရှိ ပြန်မသွားပါဘူးဆိုသည့် စကားကို ကျိန်ဆိုလိုက်ရသည်။ သူမကိုယ်တိုင်လည်း ဘာကြောင့် ထိုကဲ့သို့ မြန်မြန် သဘောတူလိုက်သည်ကို မသိလိုက်ချေ။

ထိုအချက်က သန်းပေါင်းများစွာသော လူများ၏ ဘဝနှင့် သက်ဆိုင်နေသည်။ ဘယ်အရာကမှ သူတို့ကို ကယ်တင်ရန်ထက် အရေးမကြီးပေ။ ထို့ကြောင့် သူမက အရာအားလုံးကို သဘောတူလိုက်သည်။ မင်းသမီးလီက အလွန် ကြင်နာတတ်ပြီး အပြစ်ကင်းစင်ပေသည်။

ဇောင်ယုချန် သဘောတူလိုက်သည်မှာ သူမ တစ်ယောက်တည်းကြောင့် မဟုတ်ဘဲ သူ့အနားတွင် ရှိနေသည့် လူများကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဖက်တီးကိုယ်တော်၊ ပိန်မည်းကိုယ်တော်၊ စွန်းဒါလီ၊ ချင်မိုနှင့် အခြားသူများ အားလုံးက ထိုမူလနေထိုင်သူများကို ကယ်တင်ရန် မျှော်လင့်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဇောင်ယုချန် ထိုလူများကို သတ်လိုက်ပါက သူတို့ သေချာပေါက် အလွန် ဒေါသ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဇောင်ယုချန် ကယ်တင်လိုက်သောကြောင့် သူတို့

က ပို၍ ယုံကြည်မှု ရှိလာပြီး အလင်းတော်ဂိုဏ်းလည်း ပိုအားကောင်းလာ စေသည်။

မင်းသမီးလီက အရင်ဆုံး ရောက်လာခဲ့သည်။ သူမ လေးထပ်မြောက်သို့ ပျံသန်းလာပြီး ဇောင်ယုချန် ဘေးကို ရောက်လာသည်။ သူမရဲ့ ရှည်လျားသော အဖြူရောင် အမြီးကမူ မြေပြင်သို့ ကျဆင်းနေဆဲပင်။ သူမကို ကြည့်ရသည်မှာ လှပသော နတ်ဆိုးမင်းသမီး တစ်ပါးနှင့် တူနေသည်။

" မြို့တော်အရှင်မက အမြန်ဆုံး ရောက်လာတာပဲ..." ဇောင်ယုချန် ပြုံးကာ ပြောသည်။

" ငါက ကြောင်ဖြူမြို့မှာနေတာ... ငါအမြန်ဆုံးဆိုတာ နင်တွေ့ပြီ မဟုတ်လား..." မင်းသမီးလီ မျက်လွှာချကာ ပြောသည်။

မြို့ထဲတွင် သန်းပေါင်းများစွာသော နေထိုင်သူများ ရှိနေပြီး ထိုမြို့ကို ကြောင်ဖြူမြို့တော်ဟု ခေါ်ကာ မင်းသမီးလီက အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ ယခုတွင် သူမက ဇောင်ယုချန်၏ အလင်းတော်ဂိုဏ်းတွင် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ပါဝင်လာ၏။ သူမ မှတ်ဉာဏ်များ ပြန်လည် ရရှိပြီး ထွက်သွားချင်သည် ဆိုလျှင်ပင် သူတို့နှင့် အဆက်အသွယ် ရှိနေလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

ခဏကြာပြီးနောက် ဘလက်ကီ၊ ဟောင်ယန်းချန်၊ ချင်မို၊ ဖက်တီးကိုယ်တော်၊ ပိန်မည်းကိုယ်တော်၊ မုယုံရွယ်၊ စွန်းဒါလီနှင့် ကျောင်းရှိချီတို့က သတင်းရသောကြောင့် စားသောက်ဆိုင်သို့ လျင်မြန်စွာ ရောက်လာပြီး ဇောင်ယုချန်နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည်။

" ငါ အရမ်းကို ဒေါသ ဖြစ်လွန်းလို့ ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး ပေါက်ထွက်မတတ်ပဲ...." စွန်းဒါလီက ရောက်လာလာချင်း ဒေါသတကြီးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ သူ့အနီရောင်အမွှေးများကလည်း ဒေါသ ဖြစ်လွန်းသောကြောင့် ထောင်ထနေသည်။
